

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 896/2022
14.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Новака Рогановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 301/21 од 16.11.2021. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 56/22 од 17.03.2022.године, у седници већа одржаној дана 14.09.2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Новака Рогановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 301/21 од 16.11.2021. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 56/22 од 17.03.2022.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 301/21 од 16.11.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика па је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 7 (седам) месеци, која ће се извршити по правноснажности пресуде.

Истом пресудом оштећеној ББ досуђен је имовинскоправни захтев у износу од 12.000,00 динара па је обавезан окривљени да досуђени износ оштећеној плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Поред овога, окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка и да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док ће о осталим трошковима суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 56/22 од 17.03.2022. године одбијене су као неосноване жалба ОЈТ у Крагујевцу и жалба браниоца окривљеног и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Новак Рогановић због битне повреде одредба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП и због погрешно утврђеног чињеничног стања са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву, иако не подводи под законску одредбу, указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, указујући да у конкретном случају нису испуњени услови за примену одредбе члана 55а Кривичног законика према окривљеном, јер је окривљени два пута правноснажно осуђен на казну затвора од једне године, али је издржао само једну, док издржавање друге казне није ни започео.

Изнети наводи браниоца су од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Одредбом члана 55а Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 35/2019 од 21.05.2019. године, са ступањем на снагу дана 01.12.2019. године) је прописано да за кривично дело учињено са умишљајем, за које је прописана казна затвора, суд ће изрећи казну изнад половине распона прописане казне, под следећим условима: тачка 1) ако је учинилац раније два пута осуђен за кривична дела учињена са умишљајем на затвор од најмање 1 годину; тачка 2) ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло 5 година.

Да би се могла применити одредба члана 55а Кривичног законика, којом је предвиђен појам вишеструког поврата, морају бити кумулативно испуњена оба услова прописана у тачкама 1) и 2) члана 55а Кривичног законика и то двострука осуда за кривична дела учињена са умишљајем на затвор од најмање 1 годину и да од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло 5 година.

Према стању у списима окривљени АА, поред осталог, осуђен је пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж 1510/15 од 18.12.2015. године на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, а пресудом Основног суда у Крагујевцу Кв 1143/17 од 09.02.2018. године на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, коју је издржао 22.06.2018. године. Дакле, из списка произилази да од дана отпуштања окривљеног са издржавања казне затвора на коју је осуђен – дана 22.06.2018. године до дана извршења новог кривичног дела које је било предмет правноснажно окончаног поступка у коме су донете побијане пресуде, а које је извршено дана 02.11.2020. године, није протекло 5 година.

Имајући у виду да је окривљени пре извршења предметног кривичног дела два пута осуђен због умишљајних кривичних дела, на казне затвора од најмање 1 (једне) године и да од отпуштања са издржавања изречене казне затвора до извршења новог кривичног дела није протекло 5 година, то су се по оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају стекли услови за примену одредбе члана 55а Кривичног законика о вишеструком поврату, а околност да издржавање друге казне није ни започео није од утицаја.

Самим тим, по оцени Врховног касационог суда, правноснажном пресудом није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а Кривичног законика, на коју се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује.

Остали наводи браниоца свODE се на оспоравање чињеничног стања утврђеног у правноснажним пресудама и побијање правноснажне пресуде по основу из члана 440. ЗКП, пошто бранилац окривљеног истиче да суд није на поуздан начин утврдио износ новца који је украден и да је лице које се налазило у комисиону лице које је украло новац од оштећене, при чему износи сопствену анализу и оцену доказа, пре свега исказа оштећене и одбране окривљеног, на основу које изводи сопствене закључке, супротне оценама и чињеничним закључцима суда.

Поред овога, као разлоге подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП.

Како битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и чињенично стање у правноснажној пресуди, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног касационог суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, ни дозвољени разлози за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, преко браниоца, то се Врховни касациони суд у разматрање и оцену ових повреда није упуштао.

Као разлог подношења захтева бранилац истиче и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и став 2. тачка 1) ЗКП, због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца, али наводи захтева не садрже објашњење у чему се истакнуте повреде конкретно састоје. Како Врховни касациони суд

правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује само у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП и није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа истакнута повреда закона на коју се захтевом само указује, то се овај суд у разматрање ових повреда, није упуштао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић